

ПРАКТИЧНА ПІДГОТОВКА СТУДЕНТІВ-АКТОРІВ В ТЕРНОПІЛЬСЬКОМУ НАЦІОНАЛЬНОМУ ПЕДАГОГІЧНОМУ УНІВЕРСИТЕТІ ІМЕНІ ВОЛОДИМИРА ГНАТЮКА

*Світлана Матвійшин,
асистент кафедри театрального мистецтва*

Мистецтво театру, пропонуючи різноманітні версії і сценарії людської поведінки, створює потенціал для вибору або установку для більш гнучкого адаптивного, відповідно до умов, стилю поведінки, допомагаючи пристосовуватися до такої часто незрозумілої нової соціальної реальності, власне, виконуючи адаптивну соціально-реабілітаційну, оновлюючу функцію, як і інші соціальні інститути. Однак пристосовуватись до нових, часто незрозумілих умов доводиться і самим акторам.

Одним з найважливіших етапів підготовки майбутніх акторів є Практика. Цей вид навчальних занять, безпосередньо орієнтований на професійно-практичну підготовку акторів, закріплює знання і вміння та навички, набуті студентами в процесі опрацювання теоретичних курсів, сприяє комплексному формуванню загальних і професійних компетентностей студентів.

Студенти кафедри театрального мистецтва Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка проходять практику на базі Тернопільського академічного обласного українського театру імені Т.Г.Шевченка. Співпраця двох закладів дає можливість як теоретично так і практично підготувати майбутніх акторів до професійної діяльності. Про таких акторів мріяв Лесь Курбас: «Це буде розумний арлекін. Стільки ж саме освічений, що й митці інших мистецтв, який буде себе вільно почувати в тій сфері виїмкового відчуття і думання, з якої народиться мистецтво ХХ століття. Котрий остаточно зможе переконати освіченого сучасного глядача» [1, 42].

Під час Практики студенти повинні проявляти самостійність, ініціативу, наполегливість і в той же час високий рівень творчого підходу, напрацьовувати навички комунікативного спілкування в колективі.

Практика реалізується у формі залучення студентів до театральних вистав як у масових сценах (на молодших курсах), так і до втілення ролей першого та другого плану (на старших курсах).

Під час Практики відбувається поетапне засвоєння комплексу професійних умінь та навичок, послідовне оволодіння усіма професійними функціями фахівця. З кожним семестром ускладнюються завдання Практики: розширюється спектр ролей і видів діяльності, у які включається студент,

збільшується об'єм і ускладнюється зміст цієї діяльності, яка від курсу до курсу стає все ближчою до роботи актора-професіонала.

Знайомство з роботою усієї структури театру дає можливість студентам глибше зрозуміти специфіку професії. Студентоцентроване навчання спонукає до врахування інтересів та потреб студентів через вибір завдань у рамках практики. Взаємовідносини між студентом та викладачем-методистом у ході практики базуються на принципах довіри і партнерства. Саме такі умови сприяють тому, що в ході практики проявляється взаємна відповідальність за її результати, а не залежність студентів від керівника.

Список використаних джерел

1. Лесь Курбас. Театральний лист // Молодий театр: Генеза. Завдання. Шляхи / Упорядн., авт. виступ. ст. М.Г. Лабінський. Київ: Мистецтво, 1991. 320 с.